

PARAULA I VIDA

Llum per a la Nova Evangelització

Coïncidint amb el diumenge dedicat a la Santíssima Trinitat, l'Església celebra la jornada coneguda com *Pro Orantibus*, és a dir, per les persones que preguen, i en especial pels monjos i les monges de vida contemplativa.

En aquest món d'avui hi ha homes i dones que se senten cridats a dedicar tota la seva vida a la lloança de Déu, a la pregària d'intercessió pels seus germans i germanes del món, al treball i a la comunitat en el si d'un monestir contemplatiu. Són joves que han pres aquesta decisió per a tota la vida i que són molt feliços.

Els nois i les noies que Déu crida a la vida contemplativa són persones que estimen la vida, són solidàries amb els germans i, des de la seva vocació, també estan compromeses en la transformació del món. La vida en un monestir no és de cap manera una evasió del món, un desentendre's de la societat, perquè la vida contemplativa és expressió de l'amor a Déu i no es pot estimar autènticament Déu sense estimar la humanitat.

Heu visitat mai una comunitat contemplativa? És una bona experiència, que interpel·la i suscita moltes preguntes. Com per exemple: quin valor donem a Déu en la nostra vida? Quina relació creiem que existeix entre Déu i la creació, entre Déu i la vida? I també aquesta altra, que no és pas secundària: quin lloc ocupa la pregària i el silenci en la nostra vida personal i familiar, i si valorem suficientment el sentit d'adoració, de pregària i de silenci en la vida de les comunitats cristianes?

Si donem una resposta a aquestes preguntes, entendrem i valorarem les vocacions contemplatives i la vida i el testimoni, sovint silenciosos, dels nostres monestirs femenins i masculins. En la nostra societat tan secularitzada les comunitats monàstiques són certament signes de la presència de Déu enmig del món, de la transcendència de la nostra vida humana, de la importància i necessitat del silenci, la reflexió i la vivència de la pròpia identitat.

Darrerament he visitat de nou els monestirs de la nostra arxidiòcesi de Barcelona. Podríem dir que els he fet una *visita pastoral*, com les que fem els bisbes periòdicament a les parròquies i altres institucions de l'Església del bisbat que tenim encomanat. Tot realitzant aquesta visita he quedat admirat del sentit d'Església i de la vocació de servei a la comunitat diocesana d'aquestes persones.

He tingut ocasió, tot fent aquestes visites, d'agrair-los el servei que fan a l'Església local de Barcelona, i m'ha semblat que fer això era un acte de justícia que havia de fer en nom de tota la nostra Arxidiòcesi. Amb el nostre Pla Pastoral Diocesà i amb iniciatives com la Missió Metròpolis i l'Atri dels Gentils, desitgem fer present l'Evangelí i la Persona de Jesucrist en la vida dels homes i les dones d'avui. Tanmateix, volem ser conscients que els fruits d'aquests esforços només poden venir de Déu mateix, el qual pot obrir, amb la gràcia de l'Esperit Sant, les consciències dels homes i les dones d'avui a escoltar, acollir i cercar de viure d'acord amb la seva Paraula. Només Déu pot fer realitat la conversió cristiana com a fruit de l'evangelització. Per això, el lema d'aquesta jornada diu així, citant el salm 34,6: «Alceu vers Ell la mirada i sereu radiant».

Moltes gràcies, germans contemplatius i germanes contemplatives. Des del silenci, l'adoració i la pregària, ens recordeu el primat de Déu i per això vosaltres sou «la llum de la Nova Evangelització».

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Satisfacció per l'Atri dels Gentils de Barcelona 2012

La foto correspon a l'acte celebrat a Roma el dijous dia 10 de maig, en què els cardenals Gianfranco Ravasi i Lluís Martínez Sistach varen presentar als mitjans de comunicació l'Atri dels Gentils de Barcelona, celebrat els passats dies 17 i 18 de maig. El cardenal Ravasi ha expressat la seva satisfacció pel desenvolupament de l'Atri barceloní, centrat en «Art, bellesa i transcendència», que va tenir el punt culminant a la basílica de la Sagrada Família el 18 de maig. Aquell dia es va complir el somni de Gaudí d'una basílica plena de gent, amb les cantories repletes de cantaires per lloar la Santíssima Trinitat. Gaudí era un arquitecte global, interessat en les estructures

constructives, però també i especialment en la llum i el so, al servei de la lloança. Per això, com ha dit el cardenal Ravasi, «l'art i la bellesa sempre han estat un camí de recerca de la realitat total».

GLOSSA

Una resposta generosa

Aquests darrers dies he coincidit amb tres persones amb una actitud d'amor i servei originària d'una mateixa arrel: l'amor generós als pares i als avis. Les tres persones són veïnes del meu barri. Coincideixo amb elles sovint, a hores diferents però semblants amb cadascuna. La primera és una senyora casada, amb família, encara en edat laboral i amb feina, a la qual em trobo alguns vespres quan torno a casa. Quan surt de casa seva, a aquesta hora, ho fa amb una finalitat concreta: anar a casa del seu pare, ja gran i amb poca mobilitat, per donar-li el sopar. Ho podria fer la persona que en té cura, però ella vol oferir-li aquest servei. La segona persona és un mossèn. La seva mare, necessitada d'una atenció especial i continuada, fa un temps que viu en una residència assistida. Migdia i vespre —hem coincidit en ambdós moments— la mare menja ajudada pel seu fill, cada dia. La tercera és una noia jove, tot just acabada la carrera i que fa poc ha començat a treballar. Dóna el sopar a l'àvia paterna, que viu a la llar familiar. És la possibilitat que ha trobat per alleugerir una mica la feina de la seva mare, que té la cura més directa de l'àvia.

Es parla sovint de les responsabilitats dels pares envers els fills, sobretot

en la infantesa, adolescència i primera joventut. Hi ha també, però, unes responsabilitats dels fills envers els pares, especialment quan aquests es veuen afectats per la fragilitat de la vellesa o per la malaltia. És el moment d'oferir reconfort, pau, esperança i coratge; és el moment de donar ajuda material, moral i espiritual per superar el desànim, la solitud, l'angoixa i les pors. La proximitat de la família, l'escalf dels éssers estimats en aquestes situacions pot alleujar el sofriment i donar-li un sentit nou. Alhora, la resposta generosa i compartida a les limitacions i necessitats dels pares o avis apropa els membres de la família, reforça l'harmonia familiar. L'agraïment envers els qui ens han donat molt, començant per la vida, és una justa correspondència al seu amor. «Fill meu, acull el teu pare quan sigui vell, no l'entristeixis durant tota la seva vida. Si perd el seny, sigues comprensiu; no el tractis amb menyspreu, tu que et trobes en la plenitud de les forces. Déu no oblidarà que t'hagis apiadat del teu pare» (*Sir* 3,12-14). Si està al nostre abast, no es poden obviar aquestes responsabilitats i cal respondre generosament segons les circumstàncies i possibilitats de cadascú.

Enric Puig Jofra, SJ

Joan XXIII: el Concili i la primacia de Déu

«No ha estat pas per un atzar que el Concili comencés per l'esquema sobre la Sagrada Litúrgia, que tracta de les relacions de l'home amb Déu. Aquestes relacions són de l'ordre més elevat; i cal que s'estableixin sobre la base sòlida de la revelació i del magisteri apostòlic, per tal de servir per al bé de les ànimes en aquella amplada de visió, que no s'ha d'assemblar en res amb la facilitat o amb la pressa.»

(Del discurs de Joan XXIII el 8 de desembre de 1962, al final de la primera sessió del Concili Vaticà II)

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

► Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!». Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat.

En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Pregunta, pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra: ¿hubo jamás, desde un extremo al otro del cielo, palabra tan grande como esta?; ¿se oyó cosa semejante?; ¿hay algún pueblo que haya oído, como tú has oído, la voz del Dios vivo, hablando desde el fuego, y haya sobrevivido?; ¿algún Dios intentó jamás venir a buscarse una nación entre las otras por medio de pruebas, signos, prodigios y guerra, con mano fuerte y brazo poderoso, por grandes terrores, como todo lo que el Señor, vuestro Dios, hizo con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos?

Reconoce, pues, hoy y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios, allá arriba en el cielo, y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Guarda los preceptos y mandamientos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos después de ti, y prolongues tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.

► Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos, / porque él lo dijo, y existió, / él lo mandó, y surgió. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor; / él es nuestro auxilio y escudo; / que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

La Santíssima Trinitat. Pintura de Lorenzo di Bicci. Museu de Belles Arts, Tours (França)

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,14-17)

Hermanos: Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Habéis recibido no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

COMENTARI

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant

Aquest any celebrem la festa de la Trinitat amb un text de Mateu.

Es tracta del final de l'evangeli i presenta una escena d'una solemnitat inusual. Jesús, mitjançant el missatge de la resurrecció que les dones transmeten als deixebles, els ha convocat a Galilea. Allà, en una muntanya, es troba amb ells, malgrat els dubtes i les indecisions que els preocupen.

Els envia en missió universal a fer deixebles de tots els pobles, ensenyant-los a guardar tot el que ell els ha ensenyat. El ritual d'iniciació per als cristians serà el baptisme en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Galilea (el lloc privilegiat de l'actuació de Jesús), una muntanya (la del sermó, la de la transfiguració, la de les oliveres), l'ensenyament de Jesús (cinc llargs discursos que marquen l'evangeli com a fites), el baptisme com a ritual d'iniciació (de Jesús i dels deixebles): tot l'evangeli segons Mateu; fer deixebles de Jesús, de tots els pobles, ensenyant-los a guardar el que Jesús els ha ensenyat.

Però hi ha dues novetats en aquesta escena. Primer el baptisme en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Una fórmula trinitària inusual en el NT, però que expressa el missatge cristià en tota la seva plenitud. Estem en el cor de la missió cristiana dels primers segles i això se'n

diu tan aviat com abans de la fi del segle I. Tota una primícia.

Segon: «Jo em quedo amb vosaltres tots els dies fins a la fi de la història.» Ja en la festa de l'Ascensió varem recordar que aquest és el missatge dels finals de Mateu i de Lluc. És un missatge de consolació i de confiança. Jesús està «allà on hi ha dos o tres reunits en el seu nom» (Mt 18,20). La teologia del nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant té aquí un punt de referència insubstituïble. El marc és el de la missió cristiana. El context, el del baptisme. El mateix que avui dia. Seguim les petjades del cristianisme primitiu.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 2Pe 1,2-7 / SI 90 / Mc 12,1-12 ■ **dimarts**: 2Pe 3, 12-15a.17-18 / SI 89 / Mc 12, 13-17 ■ **dimecres** (■ Barcelona): 2Tm 1,1-3.6-12 / SI 122 / Mc 12,18-27 ■ **dijous**: 2Tm 2,8-15 / SI 24 / Mc 12, 28b-34 ■ **divendres** (□ Tortosa): 2Tm 3,10-17 / SI 118 / Mc 12,35-37 ■ **dissabte**: 2Tm 4,1-8 / SI 70 / Mc 12,38-44 □ **diumenge** vinent, el Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 2a setm.): Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16. 22-26.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

23. El Credo i la fe trinitària de l'Església

Juntament amb la *successió apostòlica* (vegeu l'article anterior), l'Església antiga va trobar (no *inventar!*) dos elements bàsics a favor de la unitat: el cànon de l'Escriptura i l'anomenat Símbol de la fe.

Aquest últim és un breu sumari de continguts essencials de la fe sense entrar en detalls, que va assolir forma litúrgica en les diferents professions baptismals de l'Església primitiva. Aquest Símbol de la fe o Credo constitueix la veritable *hermenèutica* de l'Escriptura, la clau que obtenim d'ella mateixa per interpretar-la d'acord amb el seu esperit.

La unitat d'aquests tres elements constitutius de l'Església —el sagrament de la successió, l'Escriptura i el Símbol de la fe (*Credo*)— garanteix realment que la paraula pot resonar amb autenticitat, «que la tradició és mantinguda amb fermesa» (cf. Bultmann). Naturalment, en l'evangeli de Joan no es parla d'aquesta manera dels tres puntals de la comu-

nitat dels deixebles, de l'Església. Tanmateix, amb la referència a la fe trinitària i al fet de ser enviats, hi ha col·locats els fonaments.

Els enviats tenen l'encàrrec d'intentar primerament, una vegada més, d'aplegar Israel entorn del Jesús ressuscitat. També per a Pau l'anunci comença sempre amb el testimoni davant els jueus, als quals va destinada la salvació en primer lloc. Però la destinació última dels enviats de Jesús és universal. «M'ha estat donat tot poder en el cel i la terra. Aneu, doncs, i feu deixebles tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món» (Mt 28,18s).

«Sereu testimonis meus a Jerusalem, a tota la Judea i la Samaria i fins als extrems de la terra» (Ac 1,8). «Vés, jo t'enviaré lluny cap als pagans», diu el Ressuscitat finalment a Pau (Ac 22,21).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

EN PAREJA

¿Pedimos ayuda?

«**H**emos llegado a la conclusión de que todavía nos amamos», «ya veremos qué pasa más adelante», «nos damos otra oportunidad»... son expresiones que oigo con frecuencia en la consulta. Son parejas que han decidido dar un frenazo a su vendaval de discusiones y combates a muerte.

Curiosamente, en bastantes casos es uno solo de los cónyuges quien toma la iniciativa de intentar el cambio y luego el otro se anima a participar. Puede ser el piloto o el copiloto del coche el que tenga la suficiente intuición para ver la necesidad urgente de enderezar la marcha del vehículo matrimonial. En mi experiencia esta es la situación más habitual. La causa es que ambos integrantes de la pareja raramente colaboran al mismo tiempo y siempre hay uno que está más capacitado para tomar la iniciativa; bien porque tenga un talento más optimista, una mayor disposición para mejorar la relación o simplemente sufra más y eso le motive más que al otro.

Sea por las razones que sean, la decisión de una pareja de perseverar en su compromiso de seguir juntos tiene gran importancia por *la decisión misma*, al margen de beneficios personales, familiares y sociales que de ella se desprendan. Esta determinación de la pareja implica el remodelar o sentar nuevas bases en la convivencia, evitar incurrir en errores del pasado y revitalizar la relación amorosa que estaba languideciendo o agonizando.

Tanto mi colega el doctor Víctor Llerena, experto terapeuta familiar, eficaz colaborador desde hace años en el despacho, como yo, nos alegramos vivamente y nos cargamos de energía positiva cuando nos vienen estas parejas que piden sincera ayuda para salir del atolladero.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En pareja, Ed. Pòrtic)

XI JORNADES INTERDIOCESANES DE CATEQUESI

Un Any de la Fe per impulsar la catequesi

Del 2 al 4 de juliol, al Seminari Diocesà de Vic

El Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC) celebrarà, del dia 2 al 4 de juliol, al Seminari Diocesà de Vic, les XI Jornades Interdiocesanes de Catequesi amb el títol «L'Any de la Fe per a impulsar la catequesi».

Aquestes Jornades inclouran les següents ponències:

- El context cultural i espiritual del Concili Vaticà II. Ponent: Mn. Ramon Prat
- El Concili què representa? Continguts. Ponent: Mn. Salvador Pié
- El Concili i la seva recepció. Ponent: Mn. Salvador Pié
- Nova evangelització. Ponent: Sr. Josep Maria Carbonell
- L'Any de la Fe, què demana a la catequesi. Ponent: Mons. Joan-Enric Vives
- Pedagogia del primer anunci per a una nova evangelització. Ponent: Mn. Xavier Morlans.
- Propostes per a la catequesi a partir de les ponències, a càrrec del SIC

Per a més informació podeu contactar amb la secretaria del SIC, de dilluns a divendres de 9 a 13 h, al telèfon: 933 021 041.

Montserrat Oriol

SANTORAL

3. ✠ Diumenge de la Santíssima Trinitat.

Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa; beat Joan XXIII, papa.

4. Dilluns. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caraccioli (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. Dimarts. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. Dimecres. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi,

l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe; beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. Dijous. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. Divendres. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·lïope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. Dissabte. Sant Efrem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Martí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

ENTREVISTA

EVA FONTANALS

El valor del treball en equip

En la recerca de noves maneres d'arribar a infants i joves, el Grup Edebé —que fa més de cent anys que explica històries, educa i dóna coneixements a través dels llibres—, volent arribar «allà on són», va iniciar un nou projecte: Edebé Audiovisual. «Calien més finestres per arribar a les famílies i l'audiovisual n'és una de les més poderoses», afirma Eva Fontanals, directora d'Edebé Audiovisual Licensing. Fruit d'aquest treball ha nascut la seva primera producció, la pel·lícula *Els Cadells i el Codi de Marco Polo* —amb la participació de TVE—, que mostra una aventura espectacular amb una missió molt senzilla i real: «Ensenyar als nens i les nenes que, treballant en equip, es poden aconseguir grans objectius.»

Quins criteris seguïu per triar els projectes audiovisuals?

Edebé Audiovisual té la mateixa missió que el Grup Edebé. Rebem anualment més de 400 projectes i escollim amb precisió aquells que contenen valors morals i educatius afins. Comptem amb professionals experts en guió, continguts i en el mercat internacional que avaluen el potencial creatiu i comercial.

Quina és la clau perquè una història per a nens cridi l'atenció i s'assoleixi l'objectiu?

No hi ha un factor clau, sinó un conjunt de factors que han de funcionar de forma sòlida. No obstant això, la història és l'eix de tot i, si funciona, la resta servirà per fer-la créixer. Nosaltres seguim un principi molt bàsic: tot allò que aprenem divertint-nos és coneixement que perdura. Per això, procurem crear un context lúdic amb uns fonaments de valors sòlids. El cinema és una experiència immersiva per a l'espectador i, per tant, fa que els nostres missatges arribin amb força.

En concret, a *Els Cadells* es pretén transmetre el valor del treball en equip. Per què la recomana?

Una de les coses que més ens agrada d'*Els Cadells* és com ensenyen als infants que no calen poders especials per fer grans coses; només cal treballar en equip. Però a *Els Cadells i el Codi de Marco Polo* els nostres protagonistes van més enllà i també ens mostren la importància de protegir el patrimoni històric.

Oscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

86è aniversari de la mort d'Antoni Gaudí. Amb aquest motiu, l'associació Amics de Gaudí celebrarà una missa a l'església de Sant Felip Neri el dijous 7 de juny (19 h), presidida pel cardenal Martínez Sistach. Hi intervin-

drà l'associació musical Cantorata. El gravat reproduïx la pintura de Joan Llimona sobre la Missa de Sant Felip Neri. Per al rostre del sant, el pintor es va inspirar en Antoni Gaudí.

Pastoral Universitària. Celebració de l'Eucaristia de final de curs de la comunitat universitària, el dimecres dia 6 de juny (14.15 h), a la capella de la Universitat Central-UB (plaça Universitat), presidida per cardenal Martínez Sistach. En acabar hi haurà un refrigeri.

Fundació Joan Maragall, Arrels Fundació i Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Dia 4 de juny (19.45 h), presentació de *Qüestions de vida cristiana. La compassió*, a càrrec de Salvador Busquets, director d'Arrels Fundació, i Carles Torner, director de la revista. Lloc: Arrels Fundació (c/ Riereta, 24 bxos.). Places limitades. Informació: FJM, t. 934 880 888, www.fundaciojoanmaragall.org.

Fundació Joan Maragall i la Institució de les Lletres Catalanes. Sessió «El Maragall intel·lectual», dedicada a la presentació de publicacions de la Fundació aparegudes en ocasió de l'Any Maragall. Hi intervindran: Oriol Izquierdo, director de la Institució, Pere Lluís Font, vicepresident de la FJM, i Lluís Quintana, professor de la UAB. Lloc: Palau Robert (P. de Gràcia, 107). Dia 7 de juny (19 h). Places limitades, es demana confirmació: (fjm@fundaciojoanmaragall.org / 934 880 888).

L'Ou com balla. Al claustre de la Basílica de la Puríssima Concepció (c/ Roger de Llúria, 70), durant vuit dies des del dijous 7 de juny. Diumenge 10 de juny, eucaristia (11.30 h) i processó pel claustre, on es farà una catifa de flors. Vespres solemnes (19 h). Dijous 7 i diumenge 10, claustre obert tot el dia.

Corpus Christi a la Catedral de Barcelona

- Jornades eucarístiques de preparació: dilluns 4, dimarts 5 i dimecres 6 de juny, de 14 a 17 hores, a la capella de Santa Llúcia (c/ de Santa Llúcia), exposició i adoració del Santíssim Sagriment.
- Dijous 7 i divendres 8 de juny, de 18 a 19 h, a la capella del Sant Crist de Lepant, Hora Santa amb exposició i adoració del Santíssim Sagriment; benedicció i reserva; i a les 19 h Santa Missa.
- **Diumenge 10 de juny, solemnitat del Corpus Christi.** És el dia de la Caritat.
  - Matí: a les 10 h, cant de Laudes al cor de la catedral. De 8.30 a 13 h, exposició del Santíssim per a l'adoració, a la Capella del Sagriment. Benedicció i reserva.

—Tarda: a les 18.30 h celebració de l'Eucaristia presidida pel senyor cardenal arquebisbe, Mons. Lluís Martínez Sistach, al Pla de la Seu i av. Catedral. En acabar, processó amb el Santíssim per la plaça Nova i els carrers Arcs, Portal de l'Àngel, Comtal, Via Laietana, Joaquim Pou i av. Catedral, fins al Pla de la Seu on es donarà la benedicció i es farà la reserva.

El senyor cardenal arquebisbe i el Capítol de la Catedral inviten tots els diocesans a aquests actes.

L'ou com balla serà instal·lat a la font del claustre de la Catedral del dia 7 al 10 de juny.

Equips de la Mare de Déu dels sectors Barcelona. «Aprenem a pregar amb l'ensenyament del P. Henri Caffarel», dimecres 6 de juny (18-19.30 h), a la Pquia. de la M. D. dels Àngels (c/ Balmes, 78). Per a més informació: t. 934 675 551 (dt. i dj. de 10 a 13 h).

CURSETS

Casal Sant Martí (Campelles - Ripollès, t. 972 727 288). Dissabte dia 9 de juny, Aula oberta: Sant Joan evangelista; dies 9 i 10 de juny, taller bíblic: Personatges bíblics, a càrrec de Roser Piqué.

PELEGRINATGES

CONESTI. Pelegrinatge a Lourdes, dies 29, 30 de juny i 1 de juliol. Informació: t. 650 810 933 i 934 231 830.

BREUS

Premi a Ràdio Estel. El programa *Punt.org* de Ràdio Estel ha estat guardonat amb el premi Ràdio Associació de Catalunya a la millor proposta d'innovació. Realitzat i presentat per Joan Ortiz, s'emet cada dilluns a les 8 del vespre i a mitjanit. Més informació: www.radioestel.com.

Premi «FAO Espanya 2012» a Mans Unides. El passat 9 de maig, a la seu de Caixa-fòrum Madrid, la reina Sofia va presidir el

lliurament de la 1a edició dels premis FAO Espanya. Entre els guardonats hi ha Mans Unides, en reconeixement a la seva tasca durant 52 anys d'activitat i a la seva vinculació a la crida de la FAO per resoldre el problema de la fam en el món.

CONESTI. Organitza un taller-escola social amb forma de cooperativa, amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona. Poden inscriure's nois i noies que desitgin gaudir d'una professió. Professorat format per un col·lectiu de jubilats de diverses professions. Poden demanar pressupost a: t. 650 810 933 (P. Miquel Rodríguez).

Ordenació diaconal. El diumenge dia 22 d'abril el cardenal Lluís Martínez Sistach va ordenar com a diaca Mn. Felio Vilarrubias, seminarista del Seminari Conciliar de Barcelona. Un gran nombre de fidels va participar en la celebració, entre els quals hi

havia molts joves vinculats al ministeri del nou diaca. El cardenal convidà els joves presents a obrir el cor a la vida de Déu i a preguntar-se si el camí seguit per Mn. Felio no era també el que Déu els demanava a ells.

LLIBRES

Un crit de fe. La família de Mn. Joan Oriol (Badalona, 1925 - Barcelona, 1991) ha publicat amb aquest títol un recull de les poe-

sies d'aquest recordat sacerdot, en una edició privada. És un volum de 158 pàgines pulcrament editat que recull el seu llegat poètic, un llegat que va merèixer els elogis de Mn. Pere Ribot, en un escrit recollit també en el llibre. Mn. Joan Oriol ens expressa els seus sentiments religiosos com a seminarista de la Conreria i del Seminari de Barcelona i de Tolosa; com a sacerdot a les diòcesis de Carcassona, Perpinyà i Barcelona, on fou rector de Crist Rei, a la Sagrera, i de la Mare de Déu de la Bonanova. Les persones que estiguin interessades a adquirir el llibre poden telefonar a Montserrat Oriol, t. 933 021 041.

Reedició de Paraules per al silenci.

Mn. Josep Maria Alimbau fa un gran apostolat amb la difusió dels seus llibres, sempre orientats a animar les persones que cerquem llum i consol. S'ha parlat fins i tot del fenomen *Alimbau*, donada la gran difusió dels seus llibres, dels quals se n'han difós més de 200.000 exemplars. Del més divulgat, titulat *Paraules per al silenci*, Obra Cultural (c. Roger de Llúria 4, 08010 Barcelona) n'ha fet una reedició, la vuitena, que amb les anteriors edicions arriba als 20.000 exemplars. També ha fet una reedició de *Palabras para el silencio*, del qual se n'han fet 22 edicions, amb un total de 60.000 exemplars. A més del català i el castellà, els seus llibres estan traduïts a l'anglès, al francès, al portuguès i al rus.

PALABRA Y VIDA

Luz para la Nueva Evangelización

Coincidiendo con el domingo dedicado a la Santísima Trinidad, la Iglesia celebra la Jornada conocida como *Pro Orantibus*, es decir, por aquellas personas que rezan, y en especial por los monjes y las monjas de vida contemplativa.

En este mundo de hoy hay hombres y mujeres que se sienten llamados a dedicar toda su vida a la alabanza de Dios, a la oración de intercesión por sus hermanos y hermanas del mundo, al trabajo y a la comunidad en el seno de un monasterio contemplativo. Son chicos y chicas que han tomado esta decisión para toda la vida y que son muy felices.

Los jóvenes llamados por Dios a la vida contemplativa son personas que aman la vida, son solidarios con los hermanos y, desde su vocación, están también comprometidos en la transformación del mundo. La vida contemplativa en un monasterio de ningún modo es una evasión del mundo, un desentenderse de la sociedad, porque la vida contemplativa es expresión del amor a Dios y no se puede amar auténticamente a Dios sin amar a la humanidad.

¿Habéis visitado alguna vez una comunidad contemplativa? Es una buena experiencia que interpele y suscita muchas preguntas. Como por ejemplo: ¿Qué valor damos a Dios en nuestra vida? ¿Cómo

creemos que se relacionan Dios y la creación, Dios y la vida? Y también estas otras, no secundarias: ¿Qué lugar ocupan la oración y el silencio en nuestra vida personal y familiar, y si valoramos suficientemente el sentido de adoración, de plegaria y de silencio en la vida de las comunidades cristianas?

Si damos una respuesta a estas preguntas, entenderemos y valoraremos las vocaciones contemplativas, y la vida y el testimonio —a menudo silencioso— de nuestros monasterios femeninos y masculinos. En nuestra sociedad, tan secularizada, las comunidades monásticas son ciertamente signos de la presencia de Dios en el mundo, de la trascendencia de nuestra vida humana, de la importancia y necesidad del silencio, la reflexión y la vivencia de la propia identidad.

He visitado de nuevo los monasterios de nuestra archidiócesis de Barcelona. Podríamos decir que les he hecho una *visita pastoral*, como las que los obispos hacemos periódicamente a las parroquias y otras instituciones de la Iglesia del obispado que tenemos encomendado. Al hacer estas visitas he quedado admirado del sentido de Iglesia y de la vocación de servicio a la comunidad diocesana de estas personas.

He tenido ocasión, haciendo estas visitas, de agradecerles el servicio que prestan a la Iglesia local de Barcelona, y me ha parecido que así hacía un acto de justicia en nombre de toda nuestra Archidiócesis. Con nuestro Plan Pastoral Diocesano y con iniciativas como la Misión Metrópolis y el Atrio de los Gentiles, deseamos hacer presente el Evangelio y la Persona de Jesucristo en la vida de los hombres y las mujeres de hoy. Pero somos conscientes de que los frutos de estos esfuerzos tan sólo pueden venir de Dios mismo, quien puede abrir, con la gracia del Espíritu Santo, las conciencias de los hombres y las mujeres de hoy a escuchar, acoger e intentar vivir de acuerdo con su Palabra. Sólo Dios puede hacer realidad la conversión cristiana como fruto de la evangelización. Por ello, el lema de esta jornada dice así, citando el salmo 34,6: «Contemplado y quedaréis radiantes.»

Muchas gracias, hermanos contemplativos y hermanas contemplativas. Desde el silencio, la adoración y la plegaria, nos recordáis el primado de Dios y por ello vosotros sois «la luz de la Nueva Evangelización».

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona